

# ଜୋସେଫ୍ ସ୍ବାଲ୍ମନ୍

ଲେଖକ

ପଣ୍ଡିତ ଲିଙ୍ଗରାଜ ମିଶ୍ର, ଏମ୍. ଏ.

ପରିମାଳିତ ସଂସ୍କରଣ

ପ୍ରକାଶକ

ସୁଭେଶ୍ୱର ଷ୍ଟୋର

ବ୍ରହ୍ମପୁର କଟକ

୧୯୪୭

ଛପାଅଣା

## ଜୋସେଫ୍ ସ୍କାଲିନ୍

ଗୀନ୍ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଏବଂ ନେତା ଡାକ୍ତର ସୁନ୍ଦରାଈ ସେନ୍‌ଙ୍କ ପରି ରୁଷିଆରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ବିପ୍ଳବର ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ସାମ୍ୟବାଦୀ ରାଜନୀତିର ପ୍ରଥମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଓ ପ୍ରଧାନ ସଂଗଠନକାରୀ ଲେନିନ୍ ନିଜକୃତ କାର୍ଯ୍ୟର ଦୁର୍ଘଟ ସ୍ଵଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବାପାଇଁ ବେଶି ଦିନ ସୁବିଧା ପାଇ ନ ଥିଲେ । ୧୯୧୭ ସାଲରେ ରୁଷବିପ୍ଳବପରେ ପ୍ରଥମ କେତେ ବର୍ଷ ସେଦେଶର ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ସରକାରକୁ ନାନା ଅନ୍ତଃଶତ୍ରୁ, ବହଃଶତ୍ରୁ ତଥା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମଡ଼କ ଅଦି ଦୈବଦୁର୍ବିପାକର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏ ସବୁରୁ ଟିକିଏ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇବା ଉତ୍ତରୁ ବିପ୍ଳବର ଭାବରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ନୀତିରେ ଦେଶର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଂଗଠନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ସ୍ଥିର କରିବା ବେଳକୁ ୧୯୨୪ ସାଲ ଆରମ୍ଭରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା । ସୁତରାଂ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ନୀତି ଏବଂ କର୍ମପଦ୍ଧତି ଅନୁସାରେ ସମଗ୍ର ରୁଷିଆର କୃଷି, ଶିଳ୍ପ, ବାଣିଜ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିର ସଂଗଠନ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ସାଧନ କରିବାର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ଵ ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଶିଷ୍ୟ ଓ ସହକର୍ମୀ ଜୋସେଫ୍ ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ଆଜି ରୁଷିଆ ଯେ ସକଳ-ପ୍ରକାର ଶ୍ରେଣୀବିଭାଗ, ସାମାଜିକ ତଥା ଆର୍ଥିକ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ

ନିଜ ଦେଶରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂରକରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ସାମ୍ୟବାଦୀ  
ନୀତିର ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ  
କରି ଦେଖାଇ ଦେଇପାରିଛି ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଧୀନ ରୁଷିଆ ଯେ ଆଜି ଏ  
ପ୍ରଳୟଙ୍କର ମହାୟୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ତ୍ୟାଗ,ଦମ୍ଭ ଏବଂ ବୀରତ୍ୱ ବଳରେ  
ପୃଥିବୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବୀର ଜାତିରୂପେ ନିଜର ଦାବୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ  
କରିପାରିଛି, ସେଥିପାଇଁ ରୁଷିଆର ଅପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଜନନାୟକ ଜୋସେଫ୍  
ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ସାହସ, ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ କର୍ମକୁଶଳତାକୁ ବିଶେଷ  
ପ୍ରଶଂସାର୍ଥ ।

ଜୋସେଫ୍ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ୧୮୭୯ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୧  
ତାରିଖରେ ଦକ୍ଷିଣ ରୁଷିଆରେ ଜର୍ଜିଆ ପ୍ରଦେଶର ଗୋରି ସହରରେ  
ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା ଉପାରିଆନ୍ ଯୁଗୋସ୍ଲଭି  
ଜର୍ଜିଆର ଏକ ଚୂଷୀଂଶରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ମେଁକାର  
ବ୍ୟବସାୟକୁ ସେ ନିଜର ଜୀବିକାରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।  
ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ମା'ଙ୍କ ନାମ ଇକାଟେରିନା । ସେତେବେଳେ  
ଜର୍ଜିଆରେ ଝୁର୍ ଅଳ୍ପ ବୟସରେ ବିବାହ କରିବା ପ୍ରଥା  
ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଇକାଟେରିନା ୧୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ  
ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିବାହ ପରେ ଅଳ୍ପ କେତେ ବର୍ଷ ଭିତରେ  
ତାଙ୍କର ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ ଜାତ ହୋଇ  
ଶିଶୁ ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ । ଇକାଟେରିନାଙ୍କର ଧର୍ମରେ ଓ  
ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଖୁବ୍ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତି ଥିଲା । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଗର୍ଭରେ  
ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କର ଏ ସନ୍ତାନଟି କପରି ପୁଅ ସନ୍ତାନ ହେବ  
ଏବଂ ସେ ବହୁରହୁ ବଡ଼ଲଳ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ-  
ଠାରେ ନିଜର ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ପୁଅଟିଏ ଜନ୍ମ

ହେଲେ ତାର ନାମ ଜୋସେଫ୍ ରଖିବେ ବୋଲି ସେ ଆଗରୁ ମନେ ମନେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ସ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନାମ ଜେଉଜି ଜୋସେଫ୍ ଯୁଗୋସଭିଲି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ବିପ୍ଳବୀ ପ୍ରଗୁରକ ଏବଂ କର୍ମୀରୂପେ ତାଙ୍କୁ ବାଲମ୍ବାର ଜେଲ୍ ବା ନିବାସନ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ସବୁଥର ସେ ନାନା କୌଶଳ କରି ଜେଲ୍‌ରୁ ଖସି ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ । ଥରକୁ ଥର ଏପରି ଜେଲ୍‌ରୁ ପଳାଇ ଆସି ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ ଗୋପନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନୂଆ ନଆ ନାମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷଥର ସେ ‘ସ୍ଟାଲିନ୍’ ନାମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହିଦିନଠାରୁ ଜୋସେଫ୍ ସ୍ଟାଲିନ୍ ନାମରେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀ ଆଗରେ ପରିଚିତ । ‘ସ୍ଟାଲିନ୍’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ‘Man of steel’ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୁହାର ମଣିଷ । ସ୍ଟାଲିନ୍ ଯେ ବାସ୍ତବିକ ଜଣେ ଲୁହା ଜାରି ମଣିଷ ଏକଥା ତାଙ୍କର ସ୍ୱକଳରେ ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳା-ରକ୍ଷାରେ କଠୋରତା ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଏଗାର ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦୂର ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଅସହ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଏବଂ ଅଭାବ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମାତ୍ର ସ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ମା ଇକାଟେରିନା ଜଣେ ଖୁବ୍ ଧର୍ମପରାୟଣା ଓ ଦୃଢ଼ମନା ମହିଳା ଥିଲେ । ଜୋସେଫ୍‌ଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଜଣେ ନାମଜାଦା ଲେଖକ କରି ଗଢ଼ିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟ କରି ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ସେ ଦରଜି କାମ କରି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପରିବାରର ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ଜୋସେଫ୍‌ଙ୍କ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟୟ ନିବାହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଘୁଅକୁ ଭଜ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମପାଳକ କରାଇବା ତାଙ୍କର

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଆଠବର୍ଷ ବୟସରେ ସ୍କୁଲକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନୀୟ ଗିର୍ଜା ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରହୀତବ୍ୟାସରେ ଜୋସେଫ୍ ଖୁବ୍ ଅଧ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧୀୟ ଥିଲେ । ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ବିଚକ୍ଷଣତା ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଚିଣ୍ଟେଇ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ । କୃତଜ୍ଞର ସହିତ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ଶେଷକରି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହୀତବ୍ୟାସ ପାଇ ୧୮୯୪ ମସିହାରେ ଜର୍ଜିଆର ରାଜଧାନୀ ଟିଫ୍ଲିସ୍ ସହରର ଥର୍ଡ୍‌ଲେଜିକାଲ୍ ସେମିନାରୀ କଲେଜରେ ସେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ । ତାଙ୍କର ମା ଇକାଟେରିନା ମଧ୍ୟ ପୁଅଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ ଟିଫ୍ଲିସ୍ ସହରରେ ରହିଲେ ।

ସେତେବେଳକୁ ରୁଷିଆରେ ଜାରଙ୍କ ମନରୁଖୀ ଏକତ୍ତହ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ ଘୋର ଅସନ୍ତୋଷ ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ଦେଶତ୍ୟାଗୀ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଏ ଅସନ୍ତୋଷ ଫଳେ ବ୍ୟାପୁଥିଲା । କାର୍ଲ୍ ମାର୍କସ୍‌ଙ୍କ ପୁଞ୍ଜିପତି-ବିରୋଧୀ ସାମ୍ୟବାଦନୀତି ମଧ୍ୟ ରୁଷିଆର କିଳକାରଖାନାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରସରୁଥିଲା । ରୁଷିଆବିପ୍ଳବର ଆଦ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଲେନିନ୍ ରୁଷିଆର ରାଜଧାନୀ ସେଣ୍ଟ୍ ପିଟର୍ସ୍ ବର୍ଗରେ Social Democratic Party ବା ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସଂଘ ନାମରେ ଜାର ସରକାରର ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ରୁଷିଆର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶାଖାମାନ ଗଢ଼ାହେଉଥିଲା । ଟିଫ୍ଲିସ୍‌ରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଲ୍ ମାର୍କସ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚରମବାଦୀ ଲେଖକମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହାତ୍ମକ ଚିନ୍ତା-ଧାରାକୁ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରସାର କରିବା

ପାଇଁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା ଘନ ଘନ ସଭା ସମିତିମାନ କରା ହେଉଥିଲା । ସ୍କାଲିନ୍ଙ୍କ ଥର୍ତ୍ତଲେଖିକାଲ ସେମିନାରୀ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରସ୍ତୁତର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଉଠିଥିଲା । ଡେଫ୍ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜୋସେଫ୍ ଏହି ଗୁପ୍ତ ବିପ୍ଳବୀ ଦଳ ନେତାମାନଙ୍କର ସଭାରେ ଆସି ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗୀତ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ କାର୍ଲ ମାର୍କସଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚାରପଦ୍ୟମାନ ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହମେ ବିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ତ୍ତାମାନେ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କର ଏ ଆପତ୍ତିଜନକ କାର୍ଯ୍ୟଚଳାପ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ କରି ଡାକ୍ତରୀ ଦେଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ଯେ ଜୋସେଫ୍ଙ୍କର ବିପ୍ଳବୀସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦୀ ସହିତ ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ଘର ଗାନ୍ଧିଲେଖ କଲେ ଏବଂ କାର୍ଲ ମାର୍କସଙ୍କ ଲିଖିତ ଖଣ୍ଡେ ବହି ପାଇଲେ । ଜୋସେଫ୍ଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୧୮୯୯ ସାଲ ମେ ମାସ ୨୯ ତାରିଖ ଦିନ କଲେଜରୁ ବାହାର କରି ଦିଆହେଲା ।

ସ୍କାଲିନ୍ଙ୍କର ମା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟତ ମନେ ମନେ ଗଢ଼ିଥିଲେ, ଏହାଦ୍ୱାରା ତାହା ଚ୍ୟୁତ ହୋଇଗଲା । ସ୍କାଲିନ୍ଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ପ୍ରଥମେ ସେ କିଛି ଦିନ ଗୃହସିଦ୍ଧିକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ପରେ ଟିପ୍ପଲ୍ସ୍ ମାନମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର କାମ ପାଇଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଛଡ଼ା ଅବସର ସମୟ ଯାକ ସେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ଳବର ଭାବ ଓ ପଦ୍ମା ପ୍ରଚାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ୧୮୯୮ ମସିହାଠାରୁ ସେ ଜଣେ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଏବଂ କର୍ମୀ ସଭ୍ୟରୂପେ ଟିପ୍ପଲ୍ସ୍ ସାମ୍ୟବାଦୀ

ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦଳରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍କାଲିନ୍ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଉଦ୍ୟମ-  
ଦ୍ୱାରା ଏହି ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଝୁଟ୍ ସଂଗଠିତ ଓ ଶ୍ରେଣୀକାଳୀ  
କରିଥିଲେ । ଲେନିନ୍ ରୁଷିଆର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମୂଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ  
ଗୁପ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଢ଼ିଥିଲେ । ସ୍କାଲିନ୍ ଏ ସ୍ଥାନୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ  
ସେହି ନୀତି ଏବଂ ଆଦର୍ଶ ନେଇ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାରି  
ଗୋଟିଏ ଶାଖାରୂପେ କକେସସ୍ ପ୍ରଦେଶରେ ତେଲଝଣି, ରେଲ୍‌ଦାଇ  
କାରଖାନା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଡ଼ ବଡ଼ କାରଖାନାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ  
ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ।

୧୮୯୮ ସାଲରେ ମାର୍କସ୍‌ଙ୍କ ସାମ୍ୟବାଦୀ ନୀତିବାଦୀ ରୁଷିଆର  
ବିତ୍ତିଳ ଗୁପ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କର ନଅ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ମିନସ୍କି  
ସହରଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମିଳନା କରିଥିଲେ ।  
ସାମ୍ୟବାଦୀ ରୁଷିଆର ଇତିହାସରେ ଏହାକୁ ରୁଷିଆ ସାମ୍ୟବାଦୀ  
ଗଣତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରମିକଦଳର ପ୍ରଥମ କଂଗ୍ରେସ ନାମରେ ଅଭିହିତ  
କରାଯାଏ । ଏହିଠାରୁହିଁ ରୁଷିଆରେ ବିପ୍ଳବୀ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ଦଳର  
ଉତ୍ପତ୍ତି । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ଲିର ହୋଇଥିଲା ଯେ ରୁଷିଆରୁ  
ଜାରଙ୍କ ଏକତ୍ତ୍ୱ ଶାସନ ଲୋପ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତି  
ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ସଂଗ୍ରାମ  
ଚଳାଇ ଏ ଦେଶରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ  
ହେବ । ଯେଉଁ ନୂତନ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାହେବ, ସେଥିରେ ଜଣେ  
ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଶୋଷଣ କରିବାର  
ଅବସର ରହିବ ନାହିଁ । ମିନସ୍କି ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଚାର-  
ପଦ୍ୟ ଆକାରରେ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ରୁଷିଆର ଗୁପ୍ତାଞ୍ଚଳ କଲକାତା  
ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚାର ହେବାପରେ ସ୍କାଲିନ୍ ଜର୍ଜିଆ କଲକାତାରେ

ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ବସ୍ତୁବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂଗଠିତ କରିବାରେ ମନ-ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ ।

୧୯୦୦ ମସିହାରେ କ୍ରୁସ୍ତାଟୋଭ୍‌ସ୍କି ନାମରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ଜଣେ ସହକର୍ମୀ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଟିଏଲ୍‌ସ୍କି ଅସିଲେ । ସେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ସାଲବରୁଆରେ ଦୀର୍ଘ ନିବାସନ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗକରି ଫେରିଥିଲେ । ସୁଦୂର ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ବସ୍ତୁବାସ୍ତବ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଅସିଥିଲେ । ଟିଏଲ୍‌ସ୍କିଠାରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଅନୁଗତ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରଧାନ ସହକର୍ମୀରୂପେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେଇ ସେଠାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତୁବ୍ୟବସ୍ଥା ବଢ଼ି ଜାଲିଦେଲେ ।

୧୯୦୦ ଏବଂ ୧୯୦୧ ମସିହାରେ ଟିଏଲ୍‌ସ୍କିଠାରେ କଳାକାରଖାନା ମାନଙ୍କରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅର୍ଥନୀତିକ ଧର୍ମଘଟ ହୋଇଥିଲା । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଏ ସବୁର ମୂଳରେ ରହିଥିଲେ । ବସ୍ତୁବାସ୍ତବ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରି ସେ ସହର ମଝିରେ ଜାରିକରି ରାଜସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଇସରାୟଙ୍କ ଦାସଭବନର ଅନନ୍ତତରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ୍ଟ ଶୋଭାପାତ୍ରା କରାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ବସ୍ତୁବାସ୍ତବ ମାନଙ୍କୁ ଦବାଇବା ପାଇଁ ଫୁଲ୍‌ସ କଠୋର ଦମନ ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କଲା । ଟିଏଲ୍‌ସ୍କି ବସ୍ତୁବାସ୍ତବ କମିଟିକୁ ଭୁଲି ଦିଆଗଲା ଓ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ ଘର ଖାନ୍‌ଦଲମ ହେଲା । ତାଙ୍କୁ ଗିରଫଦାର କରାହେବାକୁ ଜନରଦ ଶୁଣି ଷ୍ଟାଲିନ୍ ସେଠାରୁ ଦାହମ୍ ସହରକୁ ଯିବା ପଳାଇଗଲେ । ସେଠାରେ ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦଳ ଗଢ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ରଥ୍‌ସ ଗୁଇଲ୍‌ସ୍କି ଓ ମାଷ୍କା-ସେଭ୍ କାରଖାନାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଦଳ ଧର୍ମଘଟ ହୋଇଗଲା । ୧୯୦୨



ମସିହା ପେଟୁପୁର ମାସରେ ସେ ବାଟୁମ୍ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାଶ  
ରାଜନୀତିକ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରାଇଥିଲେ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ  
ଗିରଫଦାର କରି ବନ୍ଦୀ କରାଗଲା । କୁଟାଇସ୍‌ଠାରେ ତାଙ୍କର  
ବନ୍ଦୁ ହେଲା; ମହା ଉପସ୍ଥଳ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବରୁ ତାଙ୍କୁ ଖଲାସ କରି  
ଦିଆଗଲା । ସେ ଟିଫ୍ଲିସ୍‌କୁ ଫେରିଆସି ସେଠାରେ ରେଲବାଇ  
ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଧର୍ମଘଟ କରାଇଲେ । ପୁଲିସ ପୁଣି ସନ୍ଦେହ କରି  
ତାଙ୍କ ଡିମ୍ବ ଧରିବାରୁ ସେ ବାଟୁମ୍‌କୁ ଫଳାଇ ଆସିଲେ । ଏଠାରେ  
ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଗିରଫଦାର କରାହେଲା ଏବଂ ଟିଫ୍ଲିସ୍ କମିଟିର  
ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ-  
ବର୍ଷ ଜେଲ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା ।

ବାଟୁମ୍ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିବାବେଳେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ମାର୍କ୍ସବାଦ  
ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ପୁସ୍ତକ ଜେଲ ଭିତରକୁ ଲଗୁଇକରି  
ନେଇ ସେଠାରେ ତଳ ତଳ କରି ପଢ଼ିଥିଲେ । ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ  
ସମ୍ପାଦିତ ‘ଇସ୍କା’ ନାମକ ଗୁପ୍ତ ମାସିକ ପତ୍ର ପଢ଼ି ସେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ  
ନୀତିବାଦ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲେ । ଷ୍ଟାଲିନ୍  
ଏହିଠାରେ ବନ୍ଦୀଥିଲାବେଳେ ରୁଷିଆର ବିପ୍ଳବମାନଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ  
କଂଗ୍ରେସ ଲଣ୍ଡନଠାରେ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି  
କଂଗ୍ରେସରେ ରୁଷିଆର ବିପ୍ଳବୀ ଦଳ ମତାନ୍ତର ଯୋଗୁଁ ଚରମବାଦୀ  
ବଲ୍‌ସେଭିଷ୍ଟ ଓ ନରମବାଦୀ ମେନ୍‌ସେଭିଷ୍ଟ ଏହି ଦୁଇଟି ଦଳରେ  
ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଜେଲରେ ଥାଇ ଏ ସମ୍ବାଦ  
ପାଇବାମାତ୍ରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ବଲ୍‌ସେଭିଷ୍ଟ ଦଳରେ  
ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

୧୯୦୩ ମସିହାର ଶେଷବେଳକୁ ସ୍କାଲିନ୍ ବାଟୁମ୍ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲେ; ମାତ୍ର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ସାଇବରିଆର ଇର୍କୁଟ୍ସ୍କ ପ୍ରଦେଶକୁ ତିନିବର୍ଷ ପାଇଁ ନିବାସିତ କରି ପଠାଇ ଦିଆହେଲା । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅବ୍ୟବହୃତ ପରେ ୧୯୦୪ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ସେ ସେଠାରୁ ଖସି ପଳାଇ ଆସିଲେ । ଏହି ନିବାସନ ସମୟରେ ସେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦେଶରୁ ଖଣି ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟନାୟୁକ୍ତ ପଦ ପାଇଥିଲେ । ଏହାହିଁ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ । ସାଇବରିଆରୁ ପଳାଇଆସି ସ୍କାଲିନ୍ ବାକୁ ଡେଲ୍‌ଖି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଗଲେ । ସେଠାର ମୁସଲମାନ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୁମେଡ୍ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ବିପ୍ଳବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସେ ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଗୁପ୍ତ ବିପ୍ଳବୀ ସମିତି ଗଢାଇ କିପରି ଗୁପ୍ତଭାବରେ ବିପ୍ଳବକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଇବାକୁ ହେବ, ସେ ବିଷୟରେ ତାଲିମ୍ କରାଇଲେ ।

୧୯୦୪ ମସିହାରେ ରୁଷିଆରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଏକ ପ୍ରବଳ ସାଧାରଣ ଧର୍ମଘଟ ହେଲା । କୌଣସି କୌଣସିଠାରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରି ମାରପିଟ୍ ମଧ୍ୟ କଲେ । ବାକୁଠାରେ ଏକାଧିକ ବିରାଟ ଡେଲ୍‌ଖିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ନଷ୍ଟକରି ଦିଆହେଲା । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟକୁ ଜାପାନ ସହିତ ରୁଷିଆର ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଗଲା । ୧୯୦୫ ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ମସ୍କୋଠାରେ ଜାରଙ୍କର ଯିତ୍କ୍ୟ ଗ୍ରାଣ୍ଟ୍ ଡକ୍ଟର୍ ସେଗିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା । ଜାର ବଡ଼ ବିକ୍ରାନ୍ତ ଓ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ପ୍ରଜାସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦାବାକୁ ସେ ଆଉ ଏଡ଼ାଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେହି ବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଜାର ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ପ୍ରଜାସାଧାରଣଙ୍କର

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱାଧୀନତାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁହେବ ନାହିଁ ଏବଂ  
ରୁଷିଆରେ ଏଣିକି ପାଲିଆମେଣ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାସଭା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁହେବ ।

ଏ ମଧ୍ୟରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଓ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳମଧ୍ୟରେ  
ମତାନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର  
ନେତା ଲେନିନ୍ ‘ଇସ୍କ୍ରା’ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଗତି-  
ପନ୍ଥାଦ୍ୱାରା ମେନ୍‌ସେଭିକ୍ ମାନଙ୍କ ମାନ୍ୟତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଡାକ୍ତରୀ  
ସମାଲୋଚନା କରି ନିଜ ଦଳର ନୀତିର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ  
କରୁଥିଲେ । ଇସ୍କ୍ରା ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ନୀତି ଅନୁସରଣ କରି ସ୍କାଲିନ୍-  
ଜର୍ଜିଆରେ ‘ବ୍ରହ୍ମୋଇ’ (ସଫର୍ଷ) ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦପତ୍ର  
ସମ୍ପାଦନ କରି ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୦୫ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଫିନଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଟାମ୍ପେରେୟୋର୍ସ-  
ଠାରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀର ବୈଠକ ହେଲା ।  
ଲେନିନ୍ ମେଡେବେଲକୁ ସେହିଠାରେ ଗ୍ରହଣକରେ ରହିଥିଲେ;  
ସେ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ସଭାପତି ହେଲେ । କକେସସ୍ ଅଞ୍ଚଳର  
ପ୍ରତିନିଧିରୂପେ ସ୍କାଲିନ୍ ଏ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।  
ଏହି ଉପଲକ୍ଷରେ ଲେନିନ୍ଙ୍କ ସହୃଦ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂଗ୍ରହରେ ଆସି  
ସ୍କାଲିନ୍ଙ୍କର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତି ଶୁଦ୍ଧ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା ।

୧୯୦୫ ଉପ୍ରବହାସ ଦଲ୍‌ସେଭିକ୍ ମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟୁଦ୍ଧ ସିଦ୍ଧି  
ହେଲା ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ସଂଗଠିତ  
କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ପରିମାଣରେ ସୁବିଧା ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର-  
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା  
ମିଳିଲା । ରୁଷିଆରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଜାପ୍ରତିନିଧି ସଭା ବା ‘ଡୁମା’ର

ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଓ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍ ଭିତରୁ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ସାଲିସ ସମାଧାନ କରିବା ଭିଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୦୭ ମସିହା ଏପ୍ରେଲ ମାସରେ ସୁଇଡେନ୍‌ର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଟକହଲମ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମିଳନୀ ଡକା ହୋଇଥିଲା । ସ୍କାଲିନ୍ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ରୁଷିଆର ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦଳ ତୁମ୍ବା ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଛଡ଼ା କରାଇବେ କି ନାହିଁ ଏ ବିଷୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ନିର୍ବାଚନ ବର୍ଜନ କରିବାର ପକ୍ଷପାତୀ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସମ୍ମିଳନୀରେ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ନିର୍ବାଚନରେ ଯୋଗ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୃହୀତ ହେଲା । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ସରସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଫେରିଲେ । ସେଠାରୁ ଫେରି ସ୍କାଲିନ୍ ଟିପ୍‌ଲିସ୍‌ରେ 'ଡେ' ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଦୈନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଲେ ଓ ସେଥିରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ବିରୋଧୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦଳମାନଙ୍କୁ ଡାକି ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହା ଫଳରେ ଅଲ୍‌ବିନ ଭିତରେ ରୁଷିଆରୁ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳର ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣଙ୍କ ମତଗତ ବଦଳିଗଲା । ପରବର୍ଷ ଲଣ୍ଡନଠାରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦଳର ଯେ ସମ୍ମିଳନୀ ହେଲା, ସେଥିରେ ରୁଷିଆର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ତିନିଶହ ପ୍ରତିନିଧି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଅତି ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଭୋଟରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ଜୟ ହେଲା । ଲଣ୍ଡନ ସମ୍ମିଳନୀରୁ ଫେରି ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ବିପ୍ଳବୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରାଇବା ଭିଦେଶ୍ୟରେ ସ୍କାଲିନ୍ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ପନ୍ଦର ହଜାର ରୋବଲ୍ (ରୁଷ ମୁଦ୍ରା) ସଂଗ୍ରହ କରି ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୁଳାବାରୁଦ ବିଦେଶରୁ ଅଣାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ । ମାତ୍ର ଫେର୍ଡି ଜାହାଜରେ ଏ ସବୁ

ଜନସ ଆଧୁୟନ୍ତ, ତାହା ରୁମାନିଆ ଉପକୂଳରେ ବୁଡ଼ିଯିବାରୁ ଏଥର ଉଦ୍ୟମ ପଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ।

୧୯୦୭ ମସିହା ଜୁନ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଦୁଇଟି ଗାଡ଼ରେ ବୋଝାଇ ହୋଇ ଟିଫ୍ଲିସ୍ ତାଳସରୁ ହେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ନିଆପାଉଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଏକ ପ୍ରକାଶ୍ଟ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ଜଣ ପ୍ରହରୀ ମଲେ, ଟଙ୍କାଥଳିଆକ କୁଆଡ଼େ ହଇଶରୂଳ ହୋଇଗଲା । ପୁଲିସ ନାନା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ମଧ୍ୟ କିଛି ପତ୍ର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦଳର ଲଣ୍ଡନ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଯେ, ସେ ଅନୁସନ୍ଧାନର ସତ୍ୟମାନେ କୌଣସି ଆତଙ୍କବାଦୀ ହିଂସାମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରେବେ ନାହିଁ । ସ୍କାଲିନ୍ ଏ ଘଟଣା ମୂଳରେ ଥିବାର ଅନେକେ ସନ୍ଦେହ କଲେ । ସୁଇସ୍ ଦଳପତି ଲେନିନ୍ ଠାରେ ଦଳପକ୍ଷରୁ ଦାବୀ କଲେ ଯେ, ଏ ଘଟଣାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇ ଉପଯୁକ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ ହେଉ । ଲେନିନ୍ ପ୍ରତ୍ୟୁତ କଥା ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ତଥାପି ଦଳର ଦାବୀ ଏଡ଼ି ନ ପାରି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ଏବଂ ସ୍କାଲିନ୍ ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ଥିବା ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନାମତଃ ଦଳରୁ ବାହାର କରି ଦିଆହେଲା; ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟୁତ ପକ୍ଷେ ଏ ଶାସ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରାଗଲା ନାହିଁ ।

ଯାହାହେଉ ଏହା ଫଳରେ ସ୍କାଲିନ୍‌କୁ ଟିଫ୍ଲିସ୍ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେ ବାକୁଠାରେ ଯାଇ ରହିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ‘ବାକୁ ଶ୍ରମିକ’ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରକାଗଜ ବାହାର କରି ସେଠାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଗୁରୁଦ୍ୱାରା ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ପ୍ରସାରକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ । ୧୯୦୭ ମସିହା ଶେଷବେଳକୁ

ବାକୁର ଶ୍ରମିକ ଓ କଳକାରୀମାନେ ମାଲିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରଷଣ ବିବାଦ ଜାତ ହେଲା । ଶେଷରେ ମିଳାମିଶା ପାଇଁ ଏକ ଅଲେକନା ସଭା କରିବାର ଘିର ହେଲା । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନେତାରୂପେ ଶ୍ଵାଲିନ୍ ଦମ୍ଭା କଲେ ଯେ, କାରଖାନା ମାଲିକମାନେ ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଘମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରଚାରରେ ବାଧା ଦେବେ ନାହିଁ । ମାଲିକମାନେ ବାଧାହୋଇ ଏ ଦାବୀ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ବାକୁଠାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ କିଛି ଦିନ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପକାଳ ପରେ ଏହାକୁ ବେଆଇନ ଘୋଷଣା କରି ଭ୍ରଷ୍ଟ ଦିଆଗଲା ଓ ଅନେକ ସଭ୍ୟଙ୍କୁ ଗିରଫଦାର କରାହେଲା । ଶ୍ଵାଲିନ୍ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗିରଫଦାର କରି ବେଇଲେଭ୍ ଜେଲରେ ଆଠ ମାସ ଅଟକାଇ ରଖିବା ପରେ ବିରୂରରେ ତାଙ୍କୁ ଖଲାସ କରାହେଲା; ମାତ୍ର ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ରୁଷ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ଡିନିବର୍ସ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ରୁଷିଆର ମେରୁ ପ୍ରଦେଶରେ ନିବାସିତ ହୋଇ ରହିବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

ଏହି ନିବାସନର କେତେକ ମାସ ଅଗରୁ ଶ୍ଵାଲିନ୍ ଜର୍ମିଆ ପ୍ରଦେଶର ଗୋଟିଏ ଯୁବତୀକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ବଲ୍‌ସେଭିକ ଦଳର ସଭ୍ୟା ଥିଲେ । ୧୯୦୮ ମସିହାରେ ଶ୍ଵାଲିନ୍ ବାକୁ ଜେଲରେ ଥିବାବେଳେ ଏହାଙ୍କର ଯୁବା ନାମରେ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ନାନା ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦ୍ୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ରହି ଶ୍ଵାଲିନ୍ ବହୁବର୍ଷଯାଏଁ ପତ୍ନୀପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ସୁବିଧା ପାଇ ନ ଥିଲେ ।

୧୯୦୯ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଶ୍ଵାଲିନ୍ ନିବାସନ ସ୍ଥାନରୁ ସେଣ୍ଟ୍‌ପିଟର୍ସବର୍ଗକୁ ଶାସି ପଳାଇ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଜଣେ

ସୈନ୍ୟବିଭାଗ କର୍ମଗୁଣଙ୍କ ଘରେ କିଛିଦିନ ଲୁଚି ରହିଲେ । ମାସକ ଭିତର ସେଠାରୁ ବାକୁ ସହରକୁ ଫଳାଇ ଅସି ପୁଣି ବିପ୍ଳବ ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସରକାରର ଦମନନୀତି ଫଳରେ ବଲ୍ ସେଭିକ୍ ଦଳ ଦଡ଼ ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଚରମବାଦୀ ବେଆଇନ ବିପ୍ଳବ କାମ ଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁ ବାକର କରୁଥିଲେ ଓ ଦଳରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ୧୯୧୦ ସାଲ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ପାରିସ୍‌ରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ରଦଳର କଂଗ୍ରେସ ବସିଲା । ସେଠାରୁ ରୁଷିଆର ବିଶିଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବୀ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ପୁଣି ଗୋଟାଇ ସଫରକ କରିବାପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ସଭ୍ୟଙ୍କୁ ରୁଷିଆ ଭିତରକୁ ପଠାଗଲା । ସେମାନେ ଅସି ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ଜଣେ ସଭ୍ୟରୂପେ ଦଳର ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ; ମାତ୍ର ଏଥିପୂର୍ବରୁ ଦଳ ଭିତରୁ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଶାସ୍ତିଦେଇ ବାହାର କରି ଦିଆ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସ୍ମରଣ କରି ସେ ଏହି ପ୍ରତ୍ଯାବରେ ଗୁନି ହେଲେ ନାହିଁ । ଖାଲିନ୍ କିନ୍ତୁ ବେଶି ଦିନ ବାହାରେ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ନିବାସନ ସ୍ଥାନରୁ ପଳାଇ ଆସିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ସେହି ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫଦାର କରି ପଞ୍ଚବର୍ଷ ନିବାସନ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା ଓ ପୁର ନିବାସନ ସ୍ଥାନ ସୋଲ୍‌ଭିଚେଗୋରୋଷ୍ଟୋକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା । ବିପ୍ଳବ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ସ୍ଥିର ଭାବରେ ରହିବା ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନୁହେଁ । ସୁଦୃଢ଼ ସେଠାର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଦଳ ଗଠିଲେ । ସେହିଠାରୁ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଶବ୍ଦରକାଗଜ ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ସେ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ ନୀତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧାର ଡାକୁ ବିରୋଧ କରି ପ୍ରବନ୍ଧ ଆଦି ଲେଖୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ପୁଲିସ ନିଜରବନ୍ଦୀ ସେପରି କଡ଼ା ନ ଥିବାରୁ ସେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାନେ

ସ୍ଥାନେ ସାଧାରଣ ସଭାମାନଙ୍କରେ ବହୁତା ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମତାଉଥିଲେ । ସରକାରୀ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ସ୍କାଲିନ୍ ସୋଲ୍ଭିଚେ-ଗୋଡ୍ସ୍‌ସ୍‌ରୁ ପୁଣି ସେଣ୍ଟ୍‌ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗକୁ ଯାଇ ଆସିଲେ । ଏଣିକି ନିଜର ପ୍ରାଦେଶିକ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ି ସେ ଏକ ଜାତୀୟ କର୍ମୀରୂପେ ସମଗ୍ର ରୁଷିଆର ବିପ୍ଳବ ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆତ୍ମନିୟୋଗ କଲେ । ଏତେବେଳେ ପୁଣି ଥରେ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ସଭ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କଠାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଆସିଲା । ଏଥର ସେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ନ କରି ସେଣ୍ଟ୍‌ପିଟରସ୍‌ବର୍ଗକୁ ନିଜର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ରୁଷିଆକୁ ସଂଗଠିତ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଓ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସଂଘର୍ଷ ହେମେ ଅତି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସ୍କାଲିନ୍ ଓ ତାହାଙ୍କର ସହକର୍ମୀମାନେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଘରୁ ଅଲଗାହୋଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳ ଗଢ଼ିବାକୁ ସ୍ଥିରକଲେ । ସ୍କାଲିନ୍ ଏ ଉଦ୍ୟମର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ସମର୍ଥକ ଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଗୁପ୍ତ ଦେଶ ଧରି ସେ ରୁଷିଆର ନାନା ଅଞ୍ଚଳରେ ବୁଲି ବିକ୍ଷିପ୍ତ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଶକ୍ତିକୁ ସଂହତ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ପାଦିତ ‘ସୋସିଆଲ୍ ଡିମୋକ୍ରାଟ୍’ ପତ୍ରିକାରେ ସେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ମତର ସମର୍ଥନ କରି ଘନ ଘନ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ଲେଖୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଜାର ସରକାରର ପୁଲିଶ ତାଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ପାଇ ହଠାତ୍ ହୋଟେଲରୁ ତାଙ୍କୁ ଧରି ନେଇ ପୁର ନିବାସନ ସ୍ଥାନକୁ ଯୋଗଦେଲେ । ମାତ୍ର କିଛି ଦିନ ପରେ ସେ ପୁଣି ଶସି ଯଳାଇ ଆସି ନିଜ କାମରେ ଲାଗିଲେ ।



୧୯୧୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ପ୍ରେସ୍‌ଠାରେ ଦଳର ସମ୍ମିଳନୀ ବସି ଦଲ୍‌ସେଭର୍ କେନ୍ଦ୍ରକମିଟି ଗଢ଼ାହେଲା । ଖୁଲିନ୍ ଏ କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିରେ ରହିଲେ । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ସ୍ଥିରହେଲା ଯେ, ଦଲ୍‌ସେଭର୍‌କମାନେ ଚତୁର୍ଥ ତୁମ୍ଭା ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଠିଆ କରିବାବେ ଏବଂ ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ସେଣ୍ଟ୍‌ସିଟିସବର୍ଗଠାରୁ ଆଇନସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ପ୍ରେସ୍ ସମ୍ମିଳନୀ ବୈଠକର କେତେକ ମାସ ପରେ ଉତ୍ତର ସାଇବିରିଆର ଲେନା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶିଖରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରବଳ ଧର୍ମଘଟ ହେଲା । ତୁମ୍ଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିବା ଧର୍ମଘଟକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଗିରଫଦାର କରିହେଲା । ଶ୍ରମିକମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ପାଇଁ ଦାବୀ କଲେ । ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇବାକୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ; ଫଳରେ ଶହ ଶହ ଧର୍ମଘଟକାରୀ ମରି ଶୋଇଲେ । ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରୂପ ସମଗ୍ର ରୁଷିଆର ପ୍ରାୟ ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କାରଖାନା କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମଘଟ ହେଲା । ଲେନିନ୍ ଏବଂ ଖୁଲିନ୍ ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣଙ୍କ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟନାର ଉପଯୁକ୍ତ ଉପଯୋଗ କଲେ । ଦଳପକ୍ଷରୁ ‘ପ୍ରଭଦା’ ଶବ୍ଦର କାଗଜ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଏ ପତ୍ରିକା ଆଇନସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବାରୁ ଖୁଲିନ୍ ଏଥିରେ ଜାର ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କିଛି ଲେଖିପାରୁ ନ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବା ବାହାନାରେ ସେ ସରକାରର ଉଚ୍ଚତମ ସମାଲୋଚନା କରିବାକୁ ଛଡ଼ୁ ନ ଥିଲେ । ଲେନିନ୍ ଓ ଖୁଲିନ୍‌ଙ୍କର ଜଣେ ସାଧାରଣ ବନ୍ଧୁ ମାଲ୍‌ନୋଭୋଭ ‘ପ୍ରଭଦା’ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠଭାବରେ ସଂପୃକ୍ତ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ

ସେ ରୁଷିଆ ପୁଲିଶର ଜଣେ ଗୁପ୍ତକର୍ମୀ । ତାଙ୍କରଠାରୁ ପୁଲିଶ ଶବ୍ଦର ପାଇଲେ ସେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ନାନା କାଳ୍ପନିକ ନାମରେ 'ପ୍ରଭଦା'ରେ ବସବର ଲେଖକନ୍ତ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶା ପୁଲିଶ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଗିରଫଦାର କରି ପାଇବିଆର ନାହିଁ କିଲକୁ ନିବାସନ କଲେ । ଷ୍ଟାଲିନ୍ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବଥରମାନଙ୍କ ପରି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସେଠାରୁ ଖସି ପଳାଇ ଆସିଲେ ।

ଷ୍ଟାଲିନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ତୁମାର ନିବାସନ ପ୍ରସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବ୍ ଜୋରସୋରରେ ଚାଲିଛି । ସେ ଗୃହ ମାସକାଳ ସେଣ୍ଟ ପିଟର୍ସବର୍ଗରେ ରହି 'ପ୍ରଭଦା' ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦରିଆରେ ନିଜ ଦଳର ପ୍ରସ୍ତର ଚଳାଇଲେ । ଏହି ସମୟରେ 'ପ୍ରଭଦା'କୁ ବାରମ୍ବାର ବନ୍ଦ କରି ଦିଆହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ପରଦିନ ତାହା ପୁଣି ଏକ ନୂଆ ନାମରେ ନୂଆ ଜଣକୁ ସମ୍ବାଦକ କରି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା । ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ, ଅଗ୍ରତଃ ନିବାସନ ଲଢ଼େଇ ପାଇଁ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଓ ମେନ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳ ଏକ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲଢ଼ନ୍ତୁ; ମାତ୍ର ଷ୍ଟାଲିନ୍ ତାହା କରାଇଦେଲେ ନାହିଁ । ନିବାସନରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଘେର ଜଣ ତୁମାକୁ ନିବାସନ ହେଲେ । ସେଥିଭିତରୁ ତଥା ଜଣ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ତୁମାରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଲାଗି ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କଦ୍ୱାରା ସମ୍ମୁଖିମୁଖେ ପରିଗୁଳିତ ହେଉଥିଲେ ।

ତୁମାରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଥିର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୧୭ ସାଲ ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ଅଷ୍ଟ୍ରିଆର କ୍ରାକୋ ସହରଠାରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ଏକ ସମ୍ମିଳନା

ହୋଇଥିଲା । ଖାଲିନ୍ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେବା ପରେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ପାଖରେ ଭିଏନାଠାରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାସ ରହିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜୀବନଚରିତ ଲେଖିଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଖାଲିନ୍ ରୁଷିଆକୁ ଫେରି ଦେଖିଲେ ଯେ ପୁଲିଶ ବରାବର ତାଙ୍କ ପିଣ୍ଡ ଧରିଛନ୍ତି । ସୁଦୂର ଡୁମ୍ରାଫ ଜଣେ ସତ୍ୟଙ୍କ ଘରେ ସେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ ଏବଂ ସେହିଠାରେ ଅନେକ ଦିନଯାଏ । ଆଦୌ ବାହାରକୁ ନ ବାହାରି ଲୁଚିର ରହିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ‘ପ୍ରଭତା’ ଖବରକାଗଜ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ଲୋକେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଖାଲିନ୍ ଲୁଚିକରି ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ପୁଲିଶ ଗୁପ୍ତଚର ମାଲିନୋଭ୍‌ସ୍କିଙ୍କଠାରୁ ଆଗରୁ ଖବର ପାଇ ପୁଲିଶ ଲୋକେ ସେଠାରେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଛଦ୍ମବେଶରେ ଜଗି ରହିଥିଲେ । ଏଥିର ସୁରାଜ୍ ପାଇ ଖାଲିନ୍ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚର ପଛଦ୍ୱାରବାଟେ ପଳାଇ ଯିବାର ଉଦ୍ୟମ କଲାବେଳେ ପୁଲିଶ ତାଙ୍କୁ ଧରିନେଇ ଜେଲରେ ପୁରାଇଦେଲେ । ପିଟର୍‌ସ୍‌ବର୍ଗ ଜେଲରେ କେତେକ ମାସ ରହିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରମେରୁ ଅଞ୍ଚଳର ଟୁରୁଙ୍ଗାସ୍ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଗୁରୁ ବର୍ଷପାଇଁ ନିବାସିତ କରାଗଲା ଏବଂ କଡ଼ା ପୁଲିଶ ପହରା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ଏହିଠାରେ ୧୯୧୬ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବର୍ଷକାଳ ଏହି ଭାଷଣ ଶୀତ ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଏ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୧୪ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଇଉରୋପୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ରୁଷିଆ ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସ ସମିତରେ ରହି ଜର୍ମାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିଲା । ଇଉରୋପର

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ସାମ୍ୟବାଦୀମାନେ ଯୁଦ୍ଧର ସମର୍ଥନ କରି ନିଜ ନିଜ ଦେଶର ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ମାତ୍ର ରୁଷିଆରେ ଅଧିକାଂଶ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ମୁଲରୁ ଏ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଯୁଦ୍ଧର ଡାକୁ ବିରୋଧ କରି ଆସୁଥିଲେ । ଯୁଦ୍ଧର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ ରୁଷିଆର ତୁମା ମଧ୍ୟ ଜାର ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା । ଜାର ଥରକୁଥର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମଲ୍‌ନୀ ନିୟୁକ୍ତ କରୁଥାନ୍ତି, ତୁମା ବାରମ୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନାସ୍ତା ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଏତେବେଳେ ରୁଷିଆର ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ କର୍ମୀକ୍ଷମ ଲୋକଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାହେଲା । ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକରା ଆସିଲା; ମାତ୍ର ସେ ଜାଣିଶୁଣି ନିଜର କାଁ ହାତରେ ଗୋଟାଏ କ୍ଷତ କରାଇ କୌଣସି-ମତେ ଡାକ୍ତର ପରୀକ୍ଷାରେ ଅବ୍ୟାହତ ପାଇଗଲେ ।

ରୁଷିଆର ଜାର ସରକାର ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ମତିଗତ, ଅଭାବ ଅଭିଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧି ନ କରି କେବଳ କ୍ଷମତାବଳରେ ନାନା ଆଦେଶ ଜାରି କରି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧସେନାକୁ ବରଗିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଯୋଗାକପରତ୍ତଦ ଆଦି ଶୁଦ୍ଧମତ ଯୋଗାଇ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ୍ରମେ ଅସନ୍ତୋଷ ବଢ଼ିଲା । ଏଣେ ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ହେତୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାରୀୟ ଅଭାବ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ରୁଷିଆର ଦରିଦ୍ର ସାଧାରଣ, କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମିକମାନେ ମଧ୍ୟ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାତି ଉଠିଲେ । ବିପ୍ଳବୀ ନେତାମାନେ ସେତେବେଳକୁ କିଏ

ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ; କିଏ ବା ନିଜ ଦେଶର ସାଇବରିଆ ପ୍ରଭୃତି  
 ଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ ନିବାସିତ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି; ମାତ୍ର ଲେକେ  
 କୌଣସି ନେତୃତ୍ୱର ପରିଚାଳନାକୁ ଅପେକ୍ଷା ନ ରଖି ହଠାତ୍  
 ବିପ୍ଳବ କରି ଉଠିଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଜାର  
 ଦ୍ୱିତୀୟ ନିତକାଲସ୍ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ରାଜଗାଦି ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ।  
 କେରେନ୍ସ୍କି ନାମରେ ଜଣେ ନରମା ମେନ୍ସେଭିକ୍ ଦଳର  
 ନେତାଙ୍କୁ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ୍ କରି ସ୍ୱାଧୀନ ରୁଷିଆର ସାମ୍ୟବାଦୀ  
 ଗଣତନ୍ତ୍ର ସରକାର ଗଢ଼ାହେଲା । ରୁଷିଆରେ ଜାର ରାଜତ୍ୱ ଲେପ  
 ହୋଇଥିବା ଖବର ପାଇ ଲେନିନ୍, ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କି ପ୍ରଭୃତି ବିକ୍ଷିପ୍ତ  
 ବିପ୍ଳବୀ ନେତାମାନେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ରୁଷିଆକୁ ଫେରି  
 ଆସିଲେ । ଖାଲିନ୍ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ନିବାସିତ ସ୍ଥାନ ଉତ୍ତର  
 ରୁଷିଆରୁ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼କୁ ଫେରି ବିପ୍ଳବୀ ଦଳର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ  
 ‘ପ୍ରଭୁଦା’ର ପରିଚାଳନାଭାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଲେନିନ୍ ସହଯୁକ୍ତା  
 ପୂର୍ବରୁ ଖାଲିନ୍ ଓ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ବସି ନବଗଠିତ  
 ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବେ ବୋଲି ସ୍ଥିର  
 କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆଲେକ୍ସନ୍ଦର ଶେଷଦିନ ଲେନିନ୍ ଆସି  
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବା ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଅକାଞ୍ଚ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣି ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି  
 ବଦଳିଗଲା । ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନେ ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀର ପଟ୍ଟପାତୀ  
 ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରକୁ ଭାଙ୍ଗି ପ୍ରକୃତ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ସରକାର  
 ଅବଲମ୍ବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ବଦଳିଗଲେ ।

ସେହି ବର୍ଷ ମେ ମାସରେ ନିଖିଲ ରୁଷିଆ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍  
 ସମ୍ମିଳନୀ ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ରେ ବସିଲା । ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ବିପ୍ଳବ  
 ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଖାଲିନ୍ ସମର୍ଥନ କଲେ ଏବଂ ତାହା ସର୍ବସମ୍ମତକ୍ରମେ

ବୁଝାଇ ଦେଲା । ଦଳର ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟି ଗଢ଼ା ଦେଲା ।  
 ତଳି ଜଣ ସେକେଟରାଙ୍କ ଭିତରୁ ସ୍କାଲିନ୍ ଜଣେ ସେକେଟରା  
 ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ଜାର ରାଜତ୍ବ ଲେପ ପାଇବା-  
 ସରେ ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବକୁ ତୁମ୍ଭା ଏବଂ ଶ୍ରମିକ  
 କୃଷକ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ ପୋଭ୍‌ସ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନସମିତି  
 ନିଜ ହାତକୁ ନେବାପାଇଁ ଟଣାଭିଡ଼ା ଲାଗିଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି  
 ବିରୋଧୀ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ କେରେନ୍ସ୍କିଙ୍କ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର  
 କୌଣସି ସମାଧାନ କରାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଲେନିନ୍, ସ୍କାଲିନ୍ ଓ  
 ଟ୍ରଟ୍ସ୍କି ପ୍ରଭୃତି ଭିତରେ ଭିତରେ ବିପ୍ଳବମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ  
 କରି ୧୯୧୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୭ ତାରିଖ ଦିନ ଅତର୍ଜିତ  
 ଭାବରେ ହଠାତ୍ ବିଦ୍ରୋହ କରି ଉଠିଲେ । ଟ୍ରଟ୍ସ୍କିଙ୍କ  
 ସେନାପତିତ୍ବରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳ ସରକାରୀ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ  
 ଅକ୍ଷମ କଲେ । ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ  
 ଗିରଫଦାର କଲେ କାହାକୁ ବା ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ  
 ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ କର୍ମଚାରୀମାନେ କିଏ କୁଆଡ଼େ ଛୁଳୁଛୁଳି  
 ହୋଇ ପଳାଇଗଲେ । ସାମାନ୍ୟ କେତେକଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ରାଜଧାନୀ  
 ପେଟ୍ରୋଗ୍ରାଡ଼ ସହର ବଲ୍‌ସେଭିକ୍‌ମାନଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ହେଲା ।  
 ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କୁ ମୁନିଆଁ କରି ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର  
 ଗଢ଼ାହେଲା । ସେତେବେଳେ କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ସଭାରେ ସ୍କାଲିନ୍  
 କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପାଇ ନ ଥିଲେ । ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ନିଜର  
 ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଏକ ସରକାରୀ ଇସ୍ତାଫାର ଜାରି କରି  
 ରୁଷିଆର ସମସ୍ତ ଜମିବାଡ଼ି କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ । ଯେଉଁ  
 ସେନାପତି ବା ବିଭାଗୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନୂତନ ସରକାରର  
 କର୍ତ୍ତୃତ୍ବ ସ୍ୱୀକାର ବା ତାହାର ଆଦେଶ ପାଳନ ନ କଲେ,

ସେମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବାହାର କରି ଦିଆଯାଇ ନୁଅ  
 ନୁଅ ସେନାପତି ଓ କର୍ମଶୂଳ ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା । ଜର୍ମାନୀ  
 ସହୃଦୟ ଯୁଦ୍ଧ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ବଲ୍-ସେଭର  
 ସରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ । ରୁଷ ସରକାରର ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥା  
 ଦେଖି ଜର୍ମାନୀ ସନ୍ତୋଷପାଇଁ ବଡ଼ କଠୋର ଏବଂ ଅପମାନକର  
 ସର୍ତ୍ତମାନ ଦାବୀ କଲା । ସାମରକ ଅଫିସରମାନେ ଏ ସର୍ତ୍ତ ଗ୍ରହଣ  
 କରିବାକୁ ପ୍ରଥମେ ରାଜି ନ ଥିଲେ; ମାତ୍ର ଯେ କୌଣସିମନ୍ତେ  
 ଜର୍ମାନୀ ସହୃଦୟ ସନ୍ଧି କରି ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା-  
 ପାଇଁ ଲେନିନ୍ ଜିଦ୍ ଧରିବାରୁ, ଶେଷରେ ଜର୍ମାନୀ ସହୃଦୟ  
 ସନ୍ଧିପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷରକ ଦେଲା ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ ହେଲା ।

ରୁଷିଆର ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ନ୍ୟାୟ୍ୟ ଦାବୀ  
 ଅଲୋଚନା କରି ସରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗେ ଏବଂ ସଭାଦ ଅଣିକା  
 ପାଇଁ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ।  
 ବ୍ଲାଜିନ୍‌ଙ୍କୁ ଏ ବିଭାଗର କମିସାର୍ ବା ମନ୍ତ୍ରୀରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ  
 କରାଗଲା । ମେ ରୁଷିଆର ଏ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାକୁ ଯେପରି  
 ନ୍ୟାୟସମ୍ବଳିତତାର ସହୃଦୟ ସମାଧାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ  
 ପ୍ରଦେଶର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସଭାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା  
 କରିବା ପାରିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ରାଜନୀତିକ ବିଦଗ୍ଧତା ଓ  
 ଦୂରଦୃଷ୍ଟିର ପରିପୁରଣ । ରୁଷିଆରେ ୧୮୭ ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ  
 ଭାଷାଭାଷୀ ଜାତି ଏବଂ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ଏବଂ  
 ସଂସ୍କୃତିରୁ ଆହୋଲଭର ଯୁକ୍ତି ସୁବିଧା ଏବଂ ସୁଯୋଗ ଦେବା  
 ବିଦେଶରେ ବ୍ଲାଜିନ୍ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର  
 ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ବା ସୋଭିଏଟ୍‌ରେ ବିଭାଗ କରିଦେଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକର ଭାଷାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେବାହାରୀ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁବିଧା ପାଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଦେବା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର ବେଦଭାବ ନ ବଢ଼ି ଦରଂ ଏକ ସମୟ ବନ୍ଧନରେ ଗୁନ୍ଥି ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆକାଂକ୍ଷା ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଳିତ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ କେନ୍ଦ୍ର ଗୁରୁସଂଘ ଗଣତନ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରଥମ୍ ହୋଇ ପାରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ପୁଞ୍ଜିପତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଠିଆ ହେବାପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତାବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କି ସୋଭିଏଟ ସରକାରର ଯୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ହେଲେ ।

ବଲ୍‌ସେଭର୍କ ବିପ୍ଳବରେ ଉତ୍ତୁଳ-ସ୍ୱଭାବ ହୋଇ ରୁଷିଆର ଜମିଦାର ଏବଂ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ଲଭିବେଶର ଅନ୍ୟ ଦେଶର ପୁଞ୍ଜିପତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସରକାରମାନଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ମୁକୋପାଟନ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ରୁଷିଆରେ ଉଶା ଅଧିକେ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନ୍ତର୍ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଗଲା । ଇଂଲଣ୍ଡ, ଫ୍ରାନ୍ସ୍ ପ୍ରଭୃତି ଲଭିବେଶୀୟ ଶକ୍ତିମାନେ ଅସୁଖସ୍ଥ ଏବଂ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ପଠାଇ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାର ବିରୋଧୀ ରୁଷିଆର ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ରୁଷିଆର ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣ, ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଗଲା । ୧୯୧୮ ସାଲ ଜୁନ୍ ମାସରେ ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ଭଲ୍‌ଗା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଗୁଳନା କରିବାକୁ ପଠାଗଲା । ସେ ସେଠାରେ



ସୋଭିଏଟ୍ ପକ୍ଷ ସେନାମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କି  
ଦ୍ଵାରା ନିୟୁତ ହୋଇଥିବା କେତେଜଣ ଉପରସ୍ଥ ସାମରିକ  
କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ 'ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ଅନୁମତି ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର କରି  
ଦେଲେ । ଏହା ଫଳରେ ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କି ଓ ଖ୍ଵାଲିନ୍‌ଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା  
ମନାନ୍ତର ଅଧିକ ବଢ଼ିଗଲା । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ରୁଷିଆର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ  
ଅଞ୍ଚଳରେ ଯୁଦ୍ଧର ଅବସ୍ଥା ବିପଜ୍ଜନକ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସେଇ  
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶହେ ପକ୍ଷ ଦିଶେଇ କରି ନେଇଥିଲେ । ସେଠାର ଅବସ୍ଥା  
ସମ୍ଭାଳି ସୈନ୍ୟାବୃତ୍ତିକୁ ଶୁଖିଲି ଓ ପୁନର୍ଗଠିତ କରିବାର ଗ୍ରାମ୍ୟ  
ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ସେ ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ତାହା  
ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ପୁରୀଞ୍ଚଳ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେତେବେଳେ  
ନିଜେ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କି ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ  
ସେ ତାଙ୍କର କ୍ଷମତା ଅତିକ୍ରମ କରି କେତେ ଜଣ ପ୍ରଧାନ  
ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବିନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମରିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ  
ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ସେଠା ଫୌଜର ସେନାପତିଙ୍କୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ  
ବାହାର କରିଦେବାଦ୍ଵାରା ଯୁଦ୍ଧର ଅବସ୍ଥା ସାଫାତକ ହୋଇ  
ଉଠିଲା । ଏହା ଫଳରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର ବହୁସଂଖ୍ୟକ  
ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କିଙ୍କ ପ୍ରତି ବିରକ୍ତ ହୋଇ ନିମ୍ନ ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କ  
ଆଡ଼କୁ ଡଳିଲେ । ଟ୍ରୁଟ୍ସ୍କିଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧକୌଶଳ ସଫଳ ନ ହେଉ  
ଥିବାରୁ ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇ ସେନାପତି ନିୟୁତ  
କରାଗଲା । ସେ ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା ଓ ସଫଳତାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ  
ପରିଚାଳନା କରି ସାମାନ୍ୟ କେତେ ମାସ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ  
ପରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ସୋଭିଏଟ୍‌ବାହନୀର ବିଜୟ  
ହାସଲ କରେ । ରୁଷିଆର ଧନିକ ବିଦ୍ରୋହମାନେ ହସଭଳ  
ହେଇ ଦେଖାନ୍ତରକୁ ପଳାଇ ଗଲେ ।

ବହୁବର୍ଷ ହେଲା ଷ୍ଟାଲିନ୍ ନିଜର ପତ୍ନୀଙ୍କଠାରୁ ଚିତ୍ତଲି ହୋଇ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଲାଗିଥିବା ବେଳେ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁଅ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପକ୍ଷ ଦେଲେ ଏବଂ ନିଜର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କନ୍ୟା ନଦିଆ ଆନିଲ୍‌ଏଭା ନାମକ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଷୀୟା ବାଳିକାକୁ ବିବାହ କଲେ । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଏହାକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ନଦିଆଙ୍କର ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । କେହି କେହି ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ, ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର କେତେକ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କଲେ; ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ସେ କିଛିଦିନ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ୍ୟାରେ ପଡ଼ି ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ।

ଧନିକ ବିପ୍ଳବମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତରେ ଜୟଲାଭ କରିବା ପରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଦୋଷ, ହୁଟି, ଲୁଟି, ମିଛ ଆଦି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ତାହାର ପ୍ରତିବନ୍ଧନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ । ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଦିଆଗଲା । ଏହା ଫଳରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସି ନିଜର ପ୍ରଭାବ ଓ ଚିନ୍ତାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇଲେ । ୧୯୨୨ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ କଂଗ୍ରେସର ଏକାଦଶ ଅଧିବେଶନରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେ ବରବର ଦଳର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ରହି ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୃଶ୍ୟରେ

ଦଳକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ସମଗ୍ର ଶାସନସର୍କାର ପ୍ରଧାନ ନିୟାମକ ଓ ସବେବବୀ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ।

୧୯୧୮ ସାଲର ହିନ୍ଦୀଭାଷାରେ ଲେନିନ୍ ସେ ଗୁରୁତର ଆଦାତ ପାଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଏବଂ ନୁହେଁ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ, ସାମାଜିକ ତଥା ରାଜନୀତିକ ସଂଗଠନରେ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଫଳରେ ୧୯୨୩ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଏକାବେଳାକେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଭଙ୍ଗ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷୀଘାତ ରୋଗରେ ଶରୀରୀର ହୋଇ ୧୯୨୪ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଲେନିନ୍ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଖାଲିନ୍ ଓ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ମତାନ୍ତର ଏବଂ ମତାନୁର ଫଳେ ଅଧିକ ଉତ୍ତେଜର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଲେନିନ୍ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ଦଳର ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାମାନଙ୍କ ଦୋଷ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଖାଲିନ୍ଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଲେଖିଯାଇଥିଲେ ଯେ, ଦଳର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ହୋଇ ସେ ବହୁତଗୁଡ଼ିଏ କ୍ଷମତା ନିଜ ହାତରେ ରଖିଛନ୍ତି; ଖାଲିନ୍ଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଯେପରି ରୁଷ ଏବଂ କର୍କଶ, ସେଥିରେ ସେ ବଲ୍-ସେଭର୍ ଦଳକୁ ବେଶୀ-ଦିନ ସଂହତ ଏବଂ ସଂବନ୍ଧ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଅଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦକ ପଦରୁ କାଢ଼ିଦେବାପାଇଁ ଦଳକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଖାଲିନ୍ ସମ୍ପାଦକପଦ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ବାହାରିଲେ; ମାତ୍ର ଏ ମଧ୍ୟରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଦଳର ଅଧିକାଂଶ ସଭ୍ୟ ଖାଲିନ୍ଙ୍କର ଏତେ ଅନୁଗତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭୋଟ ଦେଇ ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକରୂପେ ନିର୍ବାଚନ କଲେ ।

ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ସଭ୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ ।

୧୯୨୪ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସୋଭିଏଟ୍ ଶାସନର ସପ୍ତମ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ୧୯୧୭ ମସିହା ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ବିପ୍ଳବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲେ । ସେଥିରେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳ ଏବଂ ଲେନିନ୍ ଓ ସ୍କାଲିନ୍ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର କେତେକ ଉଲ୍ଲେଖ ସମାଲୋଚନା କରାହୋଇଥିଲା । ରୁଷିଆ ତମାମ ସମ୍ବାଦପତ୍ର-ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ଖବର ସମାଲୋଚନା ହେଲା । ସ୍ଥାନେ' ସ୍ଥାନେ ସାଧାରଣ ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଏ ପୁସ୍ତକର ନିନ୍ଦାବାଦ କରାହେଲା ଏବଂ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କୁ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଦଳର କେନ୍ଦ୍ର-କମିଟିରୁ ଦାହାର କରିଦେବାକୁ ଦାବୀ ହେଲା । କମିଟିରେ ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କ ଅନୁଗତମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କ୍ଷେପି ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଏ ଛରୁକ ଜନମତର ସୁବିଧା ପାଇଁ ସେମାନେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କୁ ସ୍ୱାକ୍ଷରୀ ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ ।

ଟ୍ରଷ୍ଟି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ବରିଷ୍ଠ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ନେତାଙ୍କ ଉପରୁ ବିରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ ଲେନିନ୍ ରୁଷିଆର ତତ୍କାଳୀନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଗୁରୁ କାର୍ଲ୍‌ମାର୍କସ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଳ ବିଶୁଦ୍ଧ ସାମ୍ୟବାଦ ନୀତିର କେତେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇ ଏକ ନୂତନ ଅର୍ଥନୀତିକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସ୍କାଲିନ୍ ସେହି ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ସମବାୟ ନୀତିରେ ଦେଶର କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ଇତ୍ୟାଦିର ପୁନର୍ଗଠନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ବେଶି ଗୁପ୍ତଜମି ଏବଂ କୃଷି ଉପକରଣମାନଙ୍କର ମାଲିକ ଧନୀ କୃଷକ ବା 'କୁଲ୍ୟାକ'ମାନେ

ଏହାର ଖବର ଚିରୋଧ କଲେ । ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ ଦଳର ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଭିତରେ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିରୋଧରେ ମଡାଇଲେ । ବିପ୍ଳବର ମୁକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭୁଲିଯାଇ ଏହାଦ୍ୱାରା ଏକ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଗୁପ୍ତ ଗଢାଯାଉଛି ବୋଲି 'ସ୍କାଲିନ୍' ବିରୋଧୀମାନେ ଦଳର ସାଧାରଣ ଅଧିବେଶନରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦେଇ ଉଚ୍ଛେଦ ସମାଲୋଚନା କଲେ । ଦଳର ଏକତା ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ସ୍କାଲିନ୍ ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକପଦ ଇସ୍ତଫା ଦେଲେ; ମାତ୍ର ଦଳ ବହୁମତରେ ତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିର୍ବାଚିତ କଲେ । କେତେକ ମାସ ପରେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅପ୍ପାୟୀ ଯୁକ୍ତମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେନ୍ଦ୍ରକମିଟିର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ସଭ୍ୟ ସ୍କାଲିନ୍ ସରକାରର ବିରୋଧ କରିବାପାଇଁ-ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ୍ଧତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଥିର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜଧାନୀଠାରୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଏକ ଗୁପ୍ତ ବୈଠକ କରାଇଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ସ୍କାଲିନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଜବତ କରିବାପାଇଁ କଠୋର ଦମନନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କଲେ । ସେ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଓ ତାଙ୍କର ସମର୍ଥନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦଳରୁ ବହୁଷ୍ଟୁତ କରିଦେଲେ । କିଛିଦିନ ପରେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ଏସିଆକୁ ନିର୍ବାସିତ କରାଗଲା । ଶହ ଶହ ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ତଳିଆ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଚିତ୍କାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଜେଲ, ନିବାସନ ବା ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା ।

କିଛିଦିନ ଉତ୍ତର ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କୁ ରୁଷିଆରୁ ନିର୍ବାସିତ କରି ଦିଆଗଲା । ସେ ପ୍ରଥମେ କିଛିଦିନ ତୁର୍କିର ରିଡ୍‌ହାଲ୍ ସହର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରିନ୍‌କ୍‌ସୋ ଦ୍ୱୀପରେ ରହିଲେ ଏବଂ ପରେ ଆମେରିକା ଯାଇ ମେକ୍‌ସିକୋ ସହରରେ ସମ୍ପାଦକ ବାସକଲେ । ୧୯୪୦ ସାଲରେ ଜଣେ ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ଯୁବକ ମେକ୍‌ସିକୋଠାରେ

ଛୁଟିକୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ବୈଠକଗାନା ଭିତରେ ପିପ୍ପଲରେ ଗୁଳି କରି ମାରିଦେଲା ।

ଏହିପରିଭାବରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବିରୋଧୀ ମୁଲପୋଷ୍ଟ କରି ସ୍କାଲିନ୍ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାରର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଦେଶର କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପସଂଗଠନରେ ଚେତୁ ହୋଇ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଆଣାଇ ଏକ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାପାଇଁ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଓ ରେଲ୍, ମଟର, ଉଡ଼ାଜାହାଜ ପ୍ରଭୃତି ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ କଲକାରଖାନାମାନ ବସାହେଲା । ସମବାୟ ନୀତିରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ବା ଅଞ୍ଚଳର କୃଷକମାନେ ମିଶି ଯେପରି ଭଲତା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିବେ, ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାହେଲା । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କରାହେଲା । ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାହୋଇଥିଲା; ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଆଗରୁ ଗୂରୁ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଶୋଧ ହୋଇଗଲା । ତତ୍ପରେ ୧୯୩୩ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଆଜି ଏକ ନୂତନ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ତାହା ମଧ୍ୟ ଯଥା ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ବ୍ରିଟିଶ୍ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶୋଧ ହୋଇଯିବା ପରେ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ସେଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କାରଖାନା ଚାଳିଆରେ ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ଶିଳ୍ପକାରଖାନାମାନଙ୍କରୁ ଯେ ପରିମାଣ ଦ୍ରବ୍ୟ

ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା, ୧୯୩୮ ମସିହାରେ ତାହା ନିଅଗ୍ରାଣ ବଢ଼ି  
ଯାଇଅଛି । ଏବେ ଉତ୍ତରୀ ପାଞ୍ଚବର୍ଷିଆ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ  
ରୁଷିଆ ଏ ପ୍ରକଳ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଣପଣେ ଲଢ଼ୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ  
ଗୁଡ଼ିମତେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ୧୯୫୩ ମସିହାରେ ଯଥା  
ସମୟରେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର ରିପୋର୍ଟ ସମ୍ବାଦପତ୍ର-  
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାଣି । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ନିଜ ଦେଶଭିତରୁ ଓ  
ବାହାରୁ ସକଳପ୍ରକାର ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଏଡ଼ି କପର ଦମ୍ଭ, ସାହସ  
ଓ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଦେଶର କୃଷି, ଶିଳ୍ପ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସବୁ  
ଦିଗରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଉଲ୍ଲଟ ସାଧନ କରିବା ପାରିଛନ୍ତି,  
ତହିଁର ବିଶଦ ବିବରଣୀ ଲେଖକର ‘ଜନଶକ୍ତି’ ପୁସ୍ତକରେ  
‘ସାମ୍ୟବାଦୀ ରୁଷିଆ’ ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ ।

୧୯୩୭ ମସିହାରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ବରେ ଗୋଟିଏ  
କମିଟି ସାତେ ପାଞ୍ଚମାସ ବସି ସାମ୍ୟବାଦୀ ରୁଷିଆ ପାଇଁ ଏକ  
ନୂତନ ଶାସନଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା; ମୁଖ୍ୟତଃ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ  
ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏ ଯୋଜନା ତିଆରି ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ  
“ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଶାସନ ଯୋଜନା” କୁହାଯାଏ । ଏଥିରେ ଭ୍ରାତା, ଜାତି  
ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ନିର୍ବିଶେଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୁଷିଆବାସୀଙ୍କୁ  
ସମାନ ଦାୟିତ୍ବ ଏବଂ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକ୍ଷମ  
ଲୋକଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବା, ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ ବସ୍ତ୍ରାମ ଓ  
ଛୁଟି ଦେବା, ଦେଶର ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷାର ଉପଯୁକ୍ତ  
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଓ ରୁଗ୍‌ଣ, ବୃଦ୍ଧ ଓ ଅକ୍ଷମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ  
ଉପଯୁକ୍ତ ସେନ୍‌ସନ୍ ଦେଇ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ବ  
ସରକାର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ୧୯୩୭ ମସିହା  
ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୧୨ ତାରିଖରେ ଏହି ନୂତନ ଶାସନଯୋଜନା

ଅନୁସାରେ ନିର୍ବାଚନ ହୋଇ ସାମ୍ୟବାଦୀ ସରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା-  
ସଭା ଗଢାଯାଇଅଛି । ସମଗ୍ର ରୁଷିଆର ଭୋଟଦାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ  
ଶତକର ୯୭ ଭୋଟର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏ ନିର୍ବାଚନରେ ଭୋଟ  
ଦେଇଥିଲେ । ରୁଷିଆର ଜନସାଧାରଣ ନିଜ ଦେଶର ଗଣତନ୍ତ୍ର  
ଶାସନ ସଂସ୍ଥାରେ କିପରି ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଏହା ତାହାର  
ପ୍ରମାଣ ।

ଷ୍ଟାଲିନ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୋଭିଏଟ୍ ସରକାରର ପ୍ରଧାନ ପରିଚାଳକ  
ଏବଂ ନିୟାମକ । ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ସରକାର  
ଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ବା ପରିଚାଳକ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କୌଣସି  
ଗୁରୁତର ବିଷୟରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର  
ଉପଦେଶ ଏବଂ ସମ୍ମତ ଗ୍ରହଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।

ନିଜର ପ୍ରତିବେଶୀ ତଥା ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ  
ଦେଶ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟରେ ରହି ରୁଷିଆର କୃଷକ  
ଓ ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣଙ୍କର ସର୍ବବଧି ଭଲତା ବିଧାନ କରିବାକୁ  
ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ମୂଳ ବୈଦେଶିକ ନୀତି । ୧୯୩୯ ସାଲରେ  
ଇଉରେସିଆ ମହାଯୁଦ୍ଧର ଅବ୍ୟବହୃତ ପୂର୍ବରୁ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ହିଟଲରଙ୍କ  
ସହିତ ଏହିପରି ଏକ ବନ୍ଧୁତାସୂତ୍ରରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ।  
ତା ପୂର୍ବରୁ ଫ୍ରାନ୍ସ, ହଙ୍ଗେରି, ରୁମାନିଆ, ବୁଲ୍‌ଗେରିଆ ଏବଂ  
ତୁର୍କୀ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ରୁଷିଆ ଏହିପରି  
ବନ୍ଧୁତା ଓ ଅନାନ୍ତମଣି ରୂପରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ  
ପୂର୍ବରୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଚକ୍ର କରିବାକୁ ଷ୍ଟାଲିନ୍  
ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ; ମାତ୍ର ଇଂଲଣ୍ଡର ଜାଠଦଳିଆ  
ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ରାଜନୀତିକମାନେ ରୁଷିଆକୁ ସର୍ବଦା ନିତାନ୍ତ



ସନ୍ଦେହ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିବାରୁ ତାହା ସମ୍ଭବପର ହୋଇ ନ ଥିଲା । ନିଜଆଡ଼ୁ କାହାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଖାଲିନ୍ ଭଲକରି ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ରୁଷିଆକୁ ଅନଭବଳକ୍ଷ୍ମେ ବହୁଃଶକ୍ତି ଆକ୍ରମଣର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ରୁଷିଆକୁ ଉଡ଼ାଜାହାଜବାହୁନୀ, ମୋଟର-ବାହୁନୀ, ବୁଡ଼ାଜାହାଜବାହୁନୀ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବୋମା, ଗୁଳି, ବାରୁଦଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସଜ୍ଜିତ ରଖିବାକୁ ବରାଦର ତପ୍ତର ରହିଥିଲେ । ରୁଷିଆର ଉତ୍ତର ସୀମାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ଲେନିନ୍‌ଗ୍ରାଡ଼ ସହରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତା ଉତ୍ତରରେ ଥିବା ବଲ୍‌ଟିକ୍ ସାଗର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଖାଲିନ୍ ନିଜର ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତି ବନ୍ଦିମୟରେ ଫିନ୍‌ଲଣ୍ଡଠାରୁ ମାଗିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡ, ଫ୍ରାନ୍ସ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ନୋତ୍ତରରେ ଫିନ୍‌ଲଣ୍ଡ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି ନ ହେବାରୁ ରୁଷ ସୈନ୍ୟ ସେହି କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ଶେଷରେ ସବୁ ହୋଇ ରୁଷିଆ ନିଜର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଫିନ୍‌ଲଣ୍ଡକୁ ଦେଇ ତାଠାରୁ ଲେନିନ୍‌ଗ୍ରାଡ଼ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କେତେକ ରୁଣ୍ଡ ନେଲା । ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କର ଏହି ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ଆକ୍ରମଣକୁ ସେତେବେଳେ ଚାହିଁଆଡ଼େ ଡାକୁ ସମାଲୋଚନା କରିହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ପରେ ୧୯୪୧ ସାଲ ଜୁନ୍ ମାସରେ ହିଟ୍ଲର ବିଶ୍ୱାସଯାତକ ଭାବରେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ କରି ରୁଷିଆ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଉତ୍ତରୁ ଖାଲିନ୍ ଯେ ଆଗରୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିର ସହିତ ଏତଦୁପରି ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ସମାଲୋଚକମାନେ ଉପଲବ୍ଧ କରି ପାରିନଥିଲେ ।

୧୯୪୧ ଠାରୁ ୧୯୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରାମପରେ ଜର୍ମାନୀ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବଶ୍ୟ ଖାଲିନ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ

ରୁଷର ସେନା ବାହୁନୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରମ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତା' ଛଡ଼ା ଜର୍ମାନୀର ସୈନ୍ୟ ବାହୁନୀରୁ ତିନି ଡେ଼଼କୁ ଏମାନେହିଁ ଛୁଲୁଛନ୍ତି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟରେ ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱର ଖୁବ୍ ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଯାଇଛି ଏବଂ ଇଉରୋପର ସମସ୍ତ ଜାତି ତାଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଆମେରିକା ଆଉ ରୁଷିଆର ଫେର୍ଡି ବନ୍ଧୁତା ଥିଲା ତାହା ଆଉ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ରୁଷିଆ କୁଟନୀତି ଯୁଦ୍ଧରେ ମାତି ରହିଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତି ସଂଗଠନ ଲାଗି ଫେର୍ଡି ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ବୈଠକ ବସୁଛି ଯେଥିରେ ନାନା ସଂଘାନ୍ତରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ ଆମେରିକା ସହୁଅ ରୁଷିଆ ଏକମତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ସାହାଯ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଇସ୍ରାଏଲ୍ ବା ପାରସ୍ୟରେ ଆଉ ଚିନ୍ତା କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାରେ ରୁଷିଆ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା କଥା ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ଆମେରିକା ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ବ୍ରିଟିଶ ଅଧିକୃତ ପରାଧୀନ ଦେଶ ଏବଂ ଆମେରିକାର ଅର୍ଥନୀତିର କବଳିତ ଚିନ୍ତା, ଫିଲିପାଇନ୍ ବା ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗର ଦ୍ୱୀପ-ପୁଞ୍ଜରେ ବିଲତ ଏବଂ ଆମେରିକା ସରକାରଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ରୁଷିଆର ଚକ୍ଷୁଶୂଳ ହୋଇଛି ।

ସ୍କାଲିନ୍‌ଙ୍କର ସେଥିପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ପରାସାର ବେଳ ଆସିଛି । ଏବେ ବିଲତର ଯୁଦ୍ଧ ବେଳର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଚର୍ଚ୍ଚିଲ୍ ସାହେବ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇଉରୋପର କେତୋଟି ଦେଶରେ ବୁଲି ବକ୍ତୃତା କରୁଥିଲେ । ଉକ୍ତ ବକ୍ତୃତାରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ

ଆମେରିକାର ସାମରିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଘନିଷ୍ଠ ସହ-  
ଯୋଗ ପାଇଁ ସେ ପୁଷ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ  
ତଥାପି ହୋଇଥିବା ସରମାଣୁ ବୋମାର ଗୁପ୍ତ ତଥ୍ୟ କୌଣସିମତେ  
ରୁପିଆ ହାତରେ ନ ପଡ଼ିବା ଲାଗି ସେ ସତର୍କ କରାଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମସ୍ତ କିଛି କଳାପକୁ ସୁଚତୁର ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଅବଶ୍ୟ  
ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ତବ୍ୟ  
ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍ କହିଛନ୍ତି ସରମାଣୁ  
ବୋମାର ଗୁପ୍ତତଥ୍ୟ ଆଉ ଗୁପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ଇଚ୍ଛା କଲେ  
ଯେ କୌଣସି ବୃହତ୍ ଗୁପ୍ତ ତାକୁ ତଥାପି କରି ପାରିବ । ତତ୍ତ୍ୱାତ୍ମକ  
ମହାଯୁଦ୍ଧର ଆଶଙ୍କା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରକାର  
ଯୁଦ୍ଧ ପୃଥିବୀର ଲୋକେ ଗ୍ରହାନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିକଟରେ  
ଏ ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟମ୍ବାସୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧପରେ ରୁଷ୍ଟ୍ର  
ଦେଶରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱରେ ଯେ ଚତୁର୍ଥ ସମ୍ପ୍ରଦାୟିକ  
ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ସେଥିରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି  
ଷ୍ଟାଲିନ୍ ଆଉ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଆଶଙ୍କା କରି ସଜବାଜ ହେଉଛନ୍ତି ।

ନିକଟରେ ଭାରତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସରକାରର ପ୍ରଧାନ  
ସଦସ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ଜହରଲାଲଙ୍କ ଡରହରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କୃଷ୍ଣ ମେନନ୍  
ରୁପ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଲୋଟଭଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ  
ସାମ୍ବାର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ; ତା' ଛଡ଼ା ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ସରକାରଙ୍କର  
ଭାରତୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଆଇନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ରୁପିଆ ଭାରତର  
ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପୁରାପୁରା ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । ତା' ଛଡ଼ା  
ଏଥର ମିଳିତ ଜାତିସଙ୍ଘ ବୈଠକରେ ରୁପିଆ ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ  
ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣିଛି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ତେବେ

ପୃଥ୍ବୀର ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ ଦଗରେ ସ୍ଵାଲିନ୍ଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ମଧ୍ୟ  
ଅମର ଅକ୍ଷରରେ ଲିଖିତ ହେବ ।

ବିଗତ ଯୋଦ୍ଧାଏବଂ ନିର୍ବାଚନରେ ସ୍ଵାଲିନ୍ ପୁନର୍ବାର  
ରୁଷିଆର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆସନ ନେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଏହି  
ବିଶାଳ ଭୂଖଣ୍ଡର ଅପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ନେତା । ତା' ଛଡ଼ା ପୂର୍ବ ଇଉରୋପର  
ଅଧିକାଂଶ ଦେଶରେ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଏବଂ ପ୍ରତିପତ୍ତି ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ  
ପୁରପଞ୍ଜୀରେ ଖଣ୍ଡିତ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଦେଶ ପରି  
ଆଦର୍ଶରେ ଗଠିତ ରାଜ୍ୟ ଇଉରୋପର ଅନ୍ତତଃ ଗୁରୁ ପାତ୍ରୋଟି ।  
ସେଥିପାଇଁ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧକେଳେ ଯେପରି ଗୁରୁ ପାଖରୁ ଘେରୋଇ  
ହେବାର ଭୟରେ ସ୍ଵାଲିନ୍ ଅତି ସତର୍କ ଭାବରେ ଆପଣାର  
କୁଟନୀତିର ମଙ୍ଗ ଧରିଥିଲେ ଏଥର ସେ ଭୟ ନାହିଁ । ଇଉରୋପର  
ପ୍ରାୟେ ଶାସିତ ସ୍ତ୍ରୋତ, ବ୍ରିଟିଶ ଆଉ ଆମେରିକା ପୋଷିତ ଭୂଖଣ୍ଡ  
ଆଉ ବ୍ରିଟିଶ ସାମରିକ ଶ୍ଳାଘାତଲେ ଭିଷ୍ଣୁଥିବା ଗ୍ରୀସ୍ ରାଜତନ୍ତ୍ର  
ତା' ଛଡ଼ା ଆମେରିକା ଗୁରୁତ କୋମିଟାନ୍ ଶନ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧପର  
ଜାପାନ ସମସ୍ୟାରେ ସ୍ଵାଲିନ୍ ଅବିଚଳ ଆପୋଷସ୍ଥାନ ମତ ପୋଷଣ  
କରିଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତର ଗର୍ଭରେ ।

ସ୍ଵାଲିନ୍ଙ୍କ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ସରଳ ଜୀବନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ  
ଅନାବଳ ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କର ଦେଶବାସୀ ଓ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିଜର  
ଆଦର୍ଶରେ ବିଶେଷଭାବରେ - ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରାଇ ପାରୁଅଛି ।  
ରୁଷିଆର କୌଣସି ସାଧାରଣ କୃଷକ ଓ ଶ୍ରମିକ ଯେପରି ଭାବରେ  
ଚଳେ ସ୍ଵାଲିନ୍ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଭାବରେ ଚଳନ୍ତି । ସ୍ଵାଲିନ୍  
ବା ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ଅନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ବା ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଗୁରୁମାନେ  
ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଦୁଇଟି ମାନ୍ଦ୍ର କୋଠରୀରେ ରହି ଚଳାଚଳ  
ହୁଅନ୍ତି । ରୁଷିଆର କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ମଗୁରୁ ଛଅଶହ ରୋବଲ୍

ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ତିନି ଶହ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମାସିକ ବେତନ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ରୁଷ ସରକାରର ସବେସବୁ ଷ୍ଟାଲିନ୍ ସବମୋଟ ଏକ ହଜାର ଶେବଲ ବା ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ମାସିକ ଭାରି ନିଅନ୍ତି । ନିଜ ଦେଶପ୍ରତି ଏବଂ ଜାତିପ୍ରତି ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧ ଆଜି ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ରୁଷିଆର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଦେବୋପମ ଭାବେ ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ କରାଇଅଛି ।

କେବଳ ରୁଷିଆର କାର୍ତ୍ତିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀୟା ଦେଶମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଏବଂ ଶୋଷିତ କୃଷକ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣ ଆଜି ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଜନନାୟକ ରୂପେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଭାବ ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି । ଷ୍ଟାଲିନ୍ ରୁଷିଆରେ କୃଷକ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ସାଧାରଣଙ୍କ ସୋଭିଏଟ୍ ଶାସନ ସଂଗଠନକୁ ବାସ୍ତବ ଆକାର ଦେଇ ପୃଥିବୀ ସମକ୍ଷରେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ସାମ୍ୟବାଦ ଗୁରୁସଂଗଠନ କେବଳ ଆଦର୍ଶବାଦୀର କଳ୍ପନା ନୁହେଁ, ଦରିଦ୍ର ଶ୍ରମିକ କୃଷକ ସାଧାରଣଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବସ୍ୱ ଉନ୍ନତି ସାଧନର ଏହା ପ୍ରଧାନ ଅଭିଯାନ ମାର୍ଗ । ରୁଷିଆ ଇଂଲଣ୍ଡ ସହିତ ମିଳି ଏକ ମିତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧେ ଏ ମହାସମରରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷାଲାଗି ଲଢ଼ାଇ କରୁଥିବାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମୁକ୍ତିବନ୍ଧୁ ସବେଶାନ୍ତି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏହିଆ ଏବଂ ଆସ୍ତେଶ୍ୱର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସରକାରମାନଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଶାସିତ ଦେଶମାନଙ୍କ ସେବାୟତଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦାବୀରେ ଷ୍ଟାଲିନ୍‌ଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦୀ ଜନନାୟକଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ପାଇବେ ବୋଲି ଆଶା ପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମପୁର ଷ୍ଟୋର ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।